Haftalık Hastalığınız SAVOK_MELİH41 SAYI:262 1000.- TL. (KDV DAHİL)

LİMON

BU NE-DİR?

YANIT: İDİL VE ŞIRNAK'TA YÜRÜYÜŞ YAPAN HALKI DAĞITMAK İÇİN HAVAYA ATEŞ AÇILAN TÜFEKLERDEN BİRİ:

LİMON DUVARI

U.S.A. C.I.A. ARAMKO RABITA ARANDI TARANDI BULUNDU KAİNAT ve T.Ö. ZÇTIM

Paralı sınıfın lüksü: GERİ KALMIŞ ÜLKELERDE KIZLIK BOZMAKTIR
Prof. Fikret ŞİMŞEK

Müessesemizde içten Pazarlık yoktur.
MÜFİT BOZACI

YAŞAM ZOR OYUN, BENSE BU ZOR OYUNUN KOLAY OYUNCULARINDANIM...
—Oğuz TOPOĞLU—

NAZAR ETME NE OLUR ÇAL SENİN DE OLUR.
Serhan Bozkurt

AĞZIMIZDAN ÇIKAN KÜFÜRLERİ GİZLEMEK İÇİN BIYIK BIRAKIYORUZ
SELİM ORUL

ÜLKEMİZİN 3 TARAFI DENİZLERLE KAPLI, 4 TARAFI PET ŞİŞELERLE
—Mr.MEX—

HER ŞEYİN BİR ALTERNATİFİ VARDIR, ALTERNATİFİN ALTERNATİFİ DE SORUNDUR.
Levent İncesağan GEREDE

"Bir Gün Onlar Mezarlarından Kalkıp Mezarlarınıza Tükürecekler"
—Mr.MEX—

Çocukluğumuza dönemeyiz. Hey gidilerle anarız gençliğimizi... Askerlik anılarımız hiç bitmez, anlatırken eski günlerimizi CEHENNEM ZEBANİLERİNE
Bülent Dağaşan

"BENİ İSPATLAYIN"
—Mr.MEX—

LİMON

Haftalık Hastalığınız

■ Akbulut savaş sonrası onarım ve müteahhitlik işleri için Kuveyt'e gidiyor.

TEKZİPTİR

Son günlerde basında hakkımda çıkan manevi şahsiyetimi zedeleyici, şahsımla hiçbir şekilde bağdaşmayan mesnetsiz yazılar ve olaylarla hiçbir şekilde ilgim yoktur.

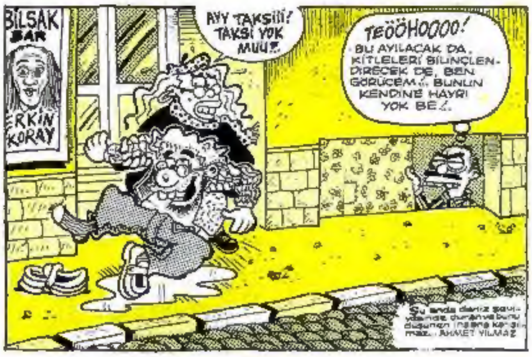

İNSAN HAKLARI ŞİMDİ!

HUMAN RIGHTS NOW!

Madde 1: Bütün insanlar, hakları ve onurları eşit ve özgür olarak doğarlar. Akıl ve vicdana sahiptirler ve birbirlerine kardeşlik duyguları ile davranmalıdırlar.

İNSAN HAKLARI PARANOYASI

1- Kimlik unutma evhamı
Gece ıssız bir sokakta ekip otosu beliriverirse el ani bir içgüdüyle ceketin iç cebine gider ve iki parmakla üzerine vurularak, P.V.C kaplı kimliğin varlığı hissedilir. Gerekirse kimlik elin ayasıyla kavranarak sıkılır. Bu haldeki rahatlama hazzı daha büyüktür. O anda o sert kimlik, sevgilinizin göğsünden bile daha yumuşak ve sıcaktır.

2- Dilin kemiği yoktur
Hassas tartışmalarda dilin sakıncalı konulara sürçmesi durumunda anında çark edilip, konu simultine geyik muhabbetiyle devam eder. (Karı kız, spor, at yarışı, toto.)

3- Babana bile güvenme
Tam tersi durumlarda karşınızdaki şahıs sizle büyük bir rahatlıkla sakıncalı muhabbet yapıyorsa, buyrun paranoyaya. Bu zatın sivil polis olmadığı ihtimalini boşverip yine ani bir spor muhabbetiyle eşşek sağlam kazığa bağlanır.

☐ Şırnak'ta bulunan kömür ocaklarında, kömür toplayan köylülerin katırlarına ve üzerlerine güvenlik güçlerince açılan ateş sonucu Salih Balta ve Şehmuz Yonga öldü...

Yaklaşık 7 yıl önce yaptığı ölüm orucu nedeniyle sinir sisteminde meydana gelen kalıcı bir hasar yüzünden "tek başına yaşamını sürdüremeyeceği" doktor raporuyla saptanan Aysel Zehir hakkında, tanıkların kendisini teşhis edememesine karşın "yasadışı bir örgüte üye olduğu" iddiasıyla dava açıldı. Zehir için on yıla kadar ağır hapis cezası istendi.

İTHAL TİM

Son zamanlarda ağaç kesmek, katır öldürmek, kedilerin kuyruklarını koparmak, civciv ezmek gibi değişik faaliyetlere girişen yerli özel timin başarısızlıklarından yılan İçişleri Bakanlığı, Amerika'dan tim ithal etmeye karar verdi. Fotoğrafta görülen Con, Cim, Tim ve Oturtan Boğa isimli ithal tim elemanları gazetecilere, "Daha önce Kızılderililerin kökünü kazımıştık. Şimdi sıra onlarda, savaşçı, savaşçı yollarda yaşar, dağa çıktığımızda kafalar patlar" şeklinde şarkılı-türkülü bir konuşma yaptılar. Tim elemanlarından Oturtan Boğa (en sağda), işbirlikçileri organize edecek. Oturtan Boğa, Amerika'da da Kızılderili köy korucularını örgütlüyordu.

İŞKENCE DİZİSİ: 261

☐ **TAYAD ile kendilerini Devrimci Mücadelede Sakatlar olarak tanıtan bir grup sakat, işkenceyi gözü bağlı kukla mankenle lanetledi.**

BELALI İŞARETLER

★★★★ Sıranızın üzerine bu işareti yaparsanız şöhret kapılarının ardına kadar açıldığını göreceksiniz. Bir anda herkes sizden söz edecektir. Yakalandığınızda hocanız sizi müdüre, müdür karakola, karakol valiye, vali başbakana, başbakan ise Bakırköy Belediye Hali'ne şikayet edecektir. Bu arada müdürünüz dişinizi, polis amcanız kafanızı kıracaktır. Halk iki gün sizden söz edecek, üçüncü gün ise unutacaktır.

★★ Aslında üç yıldızı hak eden barış işareti genelde Mercedes armasıyla karıştırıldığından paçanızı kurtarabilirsiniz. Savaş durumlarında daha tehlikeli olabilir.

★: Tehlikesiz
★★: Başınız belaya girebilir
★★★: Canlar sizin için çalıyor.
★★★★: Babalara gelmiş bulunuyorsunuz.

ALO LİMON

ZAHMET HABERDAR

Ankara'da sözüm ona gözaltına alınan Ali Koç'un arkadaşlarına...

Yahu kardeşim ortalığı ne velveleye veriyorsunuz. Yok Ali'ye işkence yapılıyormuş da, yok "Ali slogan atıp kafasını sağa sola vurdu" diye hazırlanan bir ifadeyi zorla imzalattırmışlar da. Bir de neymiş? Ali'nin hayatından endişeleniyormuşsunuz. Milleti ne demeye kıllandırıyorsunuz be birader.

Yok böyle bir şey. Ben işin aslını bizzat Ankara'ya gidip araştırdım.

Kardeşim, siz 1 Mart Cuma günü saat 23.45'te Örnek Mahallesi'nde, üçünüz minyatür kale top oynuyormuşsunuz. Siyasi Şube ekipleri de aralarında maç yapmak için halı saha arıyorlarmış. Sizinle karşılaşınca beraber maç yapmanın çok daha eğlenceli olacağını önermişler, siz de kabul etmişsiniz.

Gecenin o saatinde de halı saha bulamayınca emniyetin bodrumunda oynama teklifini sunmuşlar. Bu teklifi de kabul etmişsiniz... Ali, "Ben çok iyi kalede dururum, hiç gol yemem" demiş ve hakikaten de cansiperhane bir oyunla nefis bir maç çıkarmış. Efendim, yer beton olduğu için kafası gözü hafif patlamış. (Be birader futbol bu, erkek oyunu, olacak o kadar) Ali'nin kaleciliği gözlerinden kaçmayan siyasi şube ekipleri de basmışlar teklifi Ali'ye: "Gel, bizim takımın kalecisi ol" diye. Ali de kabul etmiş. Şimdi Ali, emniyetin kalesini başarıyla koruyor, takım halinde deplasmana, oraya buraya gidiyor.

Emel ile Tacettin, şimdi anladınız mı? Ali neden yok ortalıkta? Şimdi ben kulaklarınızı çeksem reva mı? Deva mı?

Haydi bakayım, şimdi doğru, yalan, yanlış demeç verdiğiniz gazetelere gidip tekzibinizi yapın kardeşim. Bir daha da böyle hareketlerinizi ne görevim, ne de duyayım...

İzmir DEMKAD Şubesi; gözüm üzerinizde haberiniz olsun!

Geçen gün arkadaşlarla karı kız muhabbeti yapıyordum, kahveye benim sığırcıklardan biri geldi de mevzudan haberim oldu.

Neymiş efendim" 8 Mart Dünya Kadınlar Günü" dolayısıyla basın toplantısı yapacakmışsınız da, polisler derneğinizi ortada hiçbir neden yokken basmış da, Şube Başkanı Aysun Sungur ve sekreter Meral Coşkun'un da aralarında bulunduğu yedi kişiyi gözaltına almış da.. mış da mış...

Niçin bu vatandaşı kandırıyorsunuz be birader bu vatandaş kaz mı? Adam gibi desenize, basın toplantısı ayağıyla konken partisi için bir araya geldik, Meral ile Aysun bizi şirkete aldılar, hile hurdayla paramızı götürdüler; biz de işi uyanınca ortalık ellialtıya gitti. Polis de kavgayı ayırmaya gelince; amman foyamız ortaya çıkmasın, dernekte ne haltlar yediğimiz anlaşılmasın diye olayı kamuoyuna bu şekilde yansıttık...

Haydi verin bakalım cevabınızı! Nasıl olacak bu işler?..

Her neyse, bundan sonra ya Hanım Hanım derneğinizde "konkeninizi" oynar, efendi gibi "Yalan Rüzgârı"nı seyredersiniz, ya da bir daha o derneğin önünden bile geçemezsiniz...

DEM-KAD'lılar bir daha böyle artistlikler duymayayım. Hele bir duyayım, ağır konuşur, kalbinizi kırarım. Haberiniz olsun...

ESTAĞFURULLAH
Mahmut Tibet
EVDE KALICAM DİYE HİÇ ÜZÜLME KIZIM!.. RESMİNİ ŞURAYA KOYDUK MU, TELLİ BABA'YA MELLİ BABAYA GİTMEMİZE HİÇ GEREK YOK!..
OOO MAŞALLAH!.. EEE, VİDEOCUYA DEFTER AÇTIRIRSAN OLACAĞI BUYDU!..ÇOCUĞA DA BOŞUNA YÜKLENMİŞİZ... YARINDAN TEZİ YOK HESABI KAPATIIM DE YETMİŞİNDEN SONRA AYRANIN KABARMASI NE DEMEKMİŞ GÖRÜRSÜN...
HEYT BABALAR!..NE KALP AMELİYATI YAPARMIŞIM BE! OTUZ DA MEKİK ÇEKERSEN HAFTAYA TABURCU OLURSUN...
VİRMİ ÜÇ, VİRMİ
OLMAZ!..OLMAZ!.. BÖYLE VASİYET Mİ OLUR BE KARDEŞİM! BOŞUNA ISRAR ETMEYİN, YAKMAM!
HEMŞİN FI

Daraloğlan
TRIPANOZOMI GAMBIYETSIZLER
M.ÇAĞÇAĞ
MORUK, BEN DE AYNEN SEN'İ OLMACA... DARALMACA YANİ... İSTANBUL BOZDU... DÜŞÜNDÜM TAŞINDIM, BİZİMKİLERİN YANINA, ANKARA'YA DÖNÜYORUM. SICAK YUVA, EV YEMEĞİ, FALAN FİLAN İŞTE...
BOŞVERSENE SEN. NE GÜZEL BİZİM YALIDA KALIYODUN. HEM SEN ANKARA'YI SEVMEZSİN... SİZİNKİLER...
ANLAŞAMAZSIN DİYCEKSİN, BİLİYORUM. NAAPCAN BABA... SANA YÜK OLDUK. HEM OLMUYOR BE MORUK. BOŞ YERE SÜRTÜYOZ İSTANBUL'DA...
ÜLEV
AAIIH! TİMSAH DA GİTTİ YAPAYALNIZ KALDIM. BU KIŞ BUNALMACA...
TROUVE BELL POUR TOI
Ortaköy halk pazarı...
MARSHAL ANFİ BİR MİLYON. 900 ADET CD COMPAKT DİSK. GİBSON SG BAS, BİR MİLYON. DİSK PLAYER BİR BUÇUK... RAYBAN GÖZLÜKLER, KAYAK TAKIMLARI!... HAYDİ!!!
MARSHALL
WOULD YOU WANT TO DRINK SOM-
WHISKY PLEASE.
PANAM
AMAN ALLAHIM! TİMSAH'I YERLEŞTİRDİĞİM EV SOYULMUŞ! GİTARIM, ANFİLERİM, SETİM, DİSKETLERİM!..
ALOHA MEEEEEN!.. NASILSIN MEEEN... NEREDEN ARADIĞIMI BİR BİLSEN FUCK EDERSİN BENİ...
KIMAAN MEEEN!..
IV GOT THE POWER
FLORIDA WELLCOME MIAMI
ATNT
PONTIAK
Many greating from Miami, Florida ... Alligatör Altuğ...

KO-Mİ-KA-ZE.
ERDİL YAŞAROĞLU
ŞİMDİ BAŞIN BELADA DOSTUM POLİS!
ÖLDÜ MÜ?
ÖLMÜŞ MÜ?
ÖLDÜ MÜÜ?
ÖLDÜ DÜ MÜ?
ÖLDÜ MÜ?
BAM!
OHHAA!.. KUYRUĞA BAK BE!..

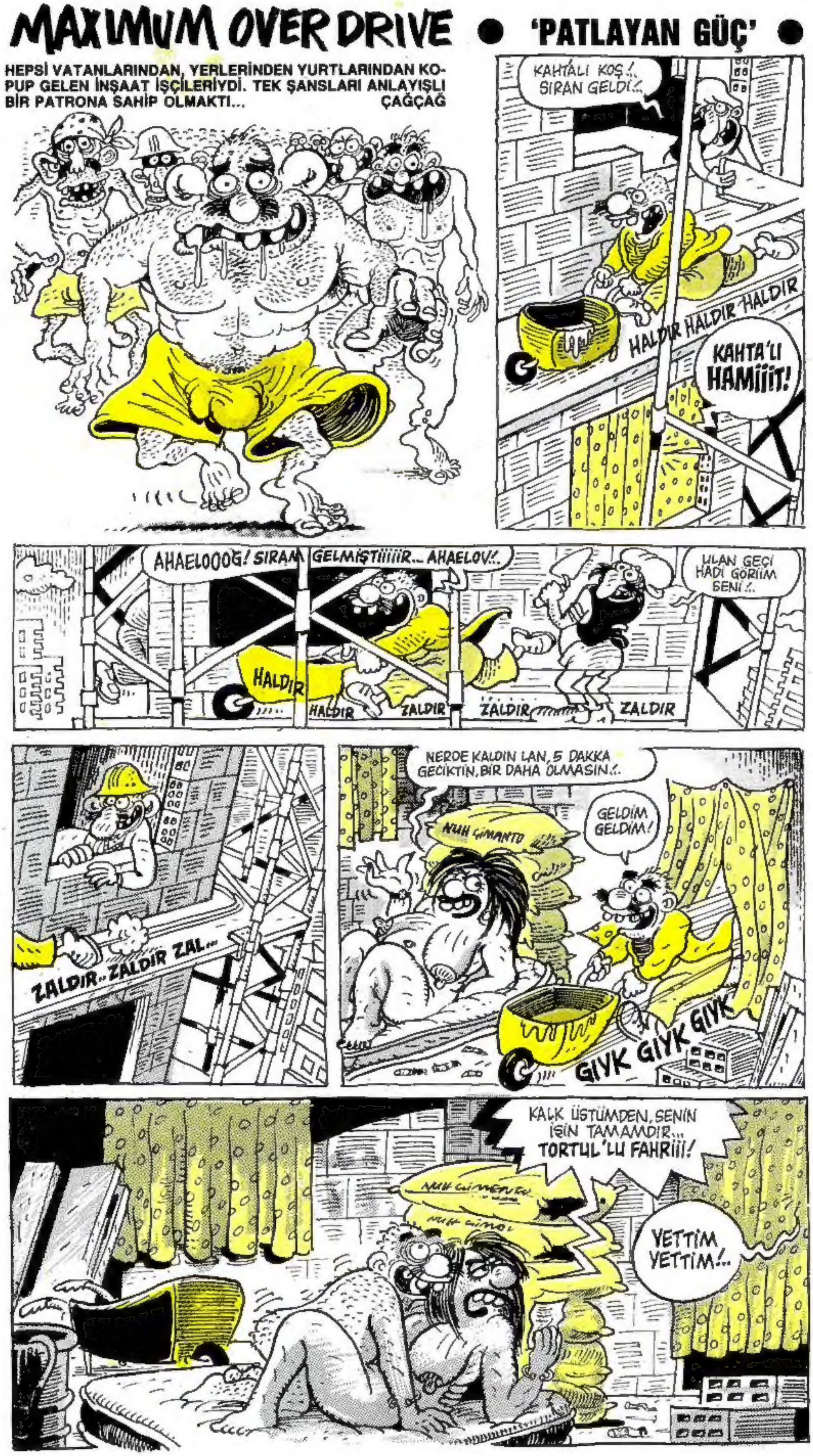

SAMİMİ İTİRAFLAR

FATİH KAÇAN

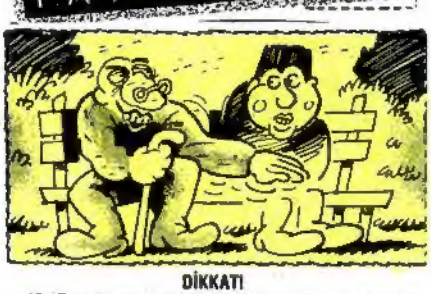

DİKKAT!

13-17 yaşlar arasındaki (şeftali, kaymak, yumurta vs.) gibi gençlerin okumasında fayda gördüğüme inandığım bi yazıdır.

BELKİDE RAMAK KALMIŞTI KUNU KAYBETMEYE...

Sen kalk orta ikinci sınıfa kadar oku, daha sonra da dört tane zayıfın var diye bir daha okula gitme. Evvet buna dünyada kimsenin vermeyeceği bir cezayı kendi kendime vermiştim bile... Hayata atılmak, artık otobüslere, dolmuşlara, taksilere yalnız başıma binmeyi öğrenecektim. Hatta yaya geçitlerinden bile tek başına geçmem gerekiyordu.

Tarih: YİRMİNCİ YÜZYILIN SON ÇEYREĞİ

Yer: MECİDİYEKÖY OTOBÜS DURAKLARINDAN BİR TANESİ

Av: Ben

Avcı: ?

Gene ben. Dünyanın oluşumundan beri, belkide yeryüzüne benim kadar saf bir yaratık daha gelmemiştir. Kelimenin tam anlamıyla "benim mikim hıyar!" diyene "soy da beraber yiyelim" diyecek "hatta tuzluk alıp peşinden gidebilecek" cinsten birisiyim.

Her zamanki gibi gene burası çamur içinde. Ali Sami Yen stadından çıkan kalabalık gruplar otobüs duraklarına doğru geliyorlar. Kalabalığın arasından kırk, kırkbeş yaşlarında, elinde ceymisbont çantası olan yaşlıca bir amca benim yanıma gelip duruyor. İlk önce benim çok dikkatimi çekmiyor. Fakat daha sonra farkediyorum ki adamın gözleri benim vücudumda dolaşıyor. İki gözü de faltaşı gibi açılmış. Ayak parmaklarımdan kalçama, kalçamdan da aşırı şişmanlıktan ve ergenlik çağının verdiği dolgunluktan kabarmış göğüs uçlarımda göz gezintisini sürdürüyor. O anda içim titremeye başladı korkmuşum, ürkek bir ceylan gibi (şişko ceylan) durağın bir o tarafına bir bu tarafına koşuşturup duruyorum. Zaman geçtikçe bacaklarım beni taşımaz olmuştu. Durağın arkasındaki banka çöktüm. Nefes nefeseydim. O esnada gelip yanıma oturdu.

C.Çantalı Adam: Merhaba canım otura bilir miyim?

Ben: Tabi amca buyrun oturun.

C.Ç.A.: — Amca mı? O kadar yaşlı mı gösteriyorum he he he... İsmin ne senin bakıyım? Nereye gidiyorsun?

Ben: Fatih Kaçan benim ismim. Zincirlikuyu'ya gidiyorum. Hisarbank'a.

O: Zincirlikuyu'ya mı gidiyorsun? Hadi canım tesadüfe bak. Ben de... Artık beraber bineriz otobüse...

Korkum bir kat daha artmıştı. Bu ne demekti? Ben niye tanımadığım bir adamla konuşuyordum?

O: —Fatihcim bak bu çantanın içinde ne var biliyor musun? Para var para!

Hepsi benim bunların. İstersen bu paraların birazını da sana verebilirim.

Ben: —Nasıl yani amca...

O: —Zincirlikuyu mezarlığında hanımım yatıyor. Onu ziyarete gidiyorum. Eğer benle gelirsen bu paradan sana da veririm.

Saflığın ve aptallığın zirvesinden bir an kurtulmuş olmanın verdiği boşlukla hemen banktan kalktım ve koşarak (hızlı adımlarla) Şişli istikametine doğru yola koyuldum. Bir an arkamı döndüğümde hâlâ peşimden geldiğini farkettim, adımlarımı hızlandırmıştım, bu kovalamaca Şişli Camii'ne kadar sürdü. Daha sonra izimi kaybettirmiştim. Fakat hâlâ üzerimde bir korku vardı.

Şu anda düşünüyorum da, belkide beni çocuğu gibi sevecekti, belkide beraber gideceğimiz mezarlık bana dünyanın en büyük zevkini ve acısını aynı anda yaşatacak son mekanım olacaktı.

ALKADRAZ KUŞÇUSU

TUNCAY AKGÜN

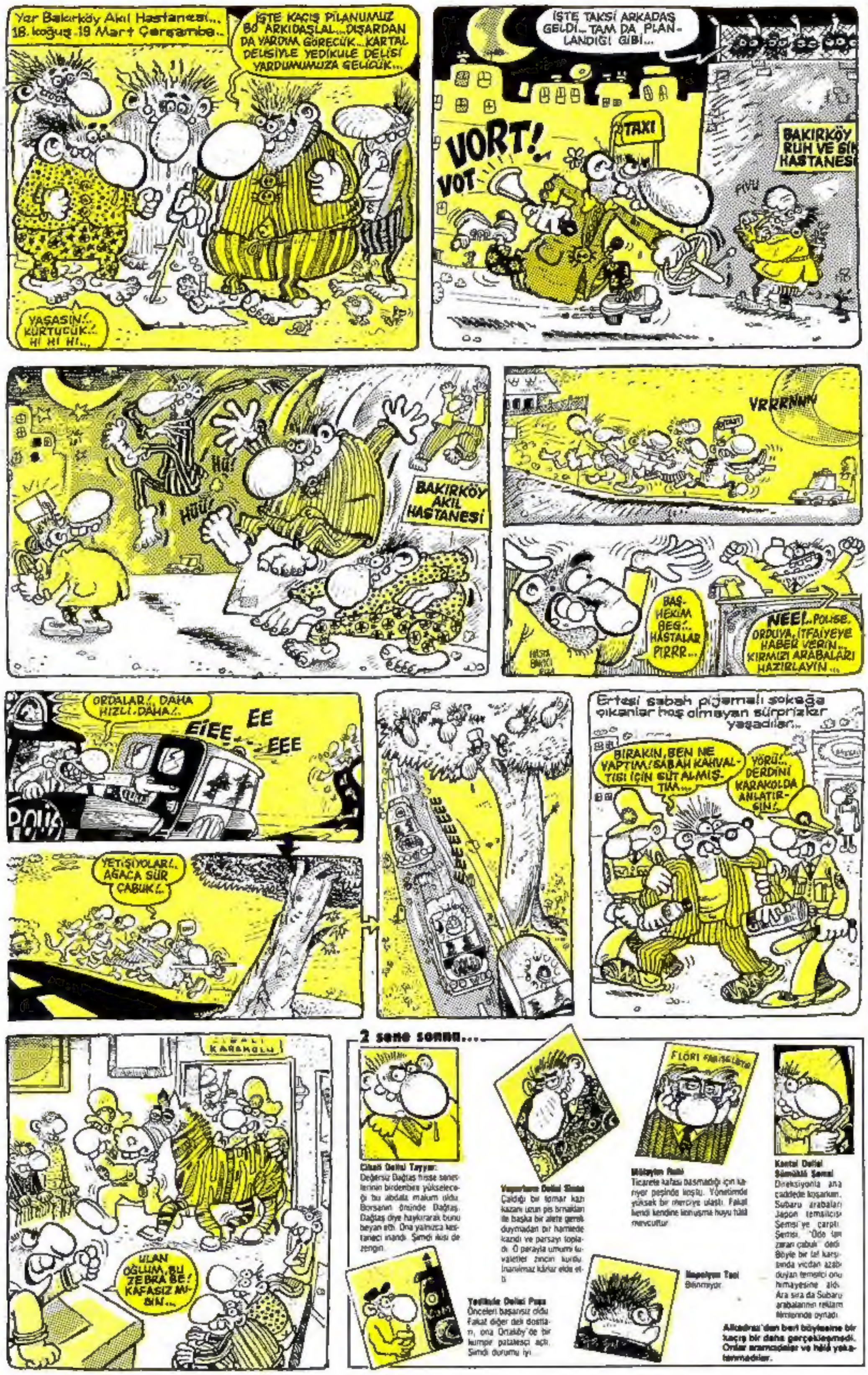

CAM KIRIKLARI

Kemal İsmail

Merhaba, bundan böyle sizinle bu köşede buluşacağız. Hemen açıklayıcı şiire geçiyoruz, evet, hooop... hoooooop-paa!..

Darmakarışık duruyorlar
Karmadağınık uyuyorlar
Saçılmış ve barışık
ama;
Yansıyan ışıklar muhbir
Onları ihbar ederler gözümüze.
Küçücük küçcük kendi halında
Çıttır çıtır tuzbuz olmuşlar zamanında
Jiletler kıskanır keskinliklerini
Kayıverirler çıplak etin içine
Acıyan canımız muhbir.
Baksak da kesilen yere
Pek gözükmez içeri mi kaçmış
girmiş mi?..
Şeffaf ve ne kötü tesadüf...
Cımbız!../Cıımbıız!..
Hah, gel oğlum bakayım/At şu herifi
dışarı

Al birini incele/
Sır var mı bir yüzünde; var.
Netice şudur; bir zaman bu
bir aynaymış, yani cam
bir yüzü sırla kaplanık.
En güzel kadınların önünde soyunduğu
Kendine bakarak
Ve tarayıp saçlarını tokaları takarak
Nice ergenlerin bakıp, sivilce sıktığı
En baba Narsistlerin bile
Usanıp bıktığı.
Tabi vakti zamanında
Kadeh, pencere veya ayna
Oysa şimdi hepsi aynı
Yok hiçbir ayrı gayrı
Değil kurnaz ama zeki
İşte bu cam kırıkları...

Hah; bitti mi? E tabii girişteki sürattenve gaz vermeden etkilenip şiiri de jet gibi okursanız pek bir şey anlamazsınız işte böyle. Efendim?.. Hey yavrum heey! Yeni bir şeyle ilk kez karşılaşıp yadırgamadığımız olur mu zaten sizin... Ne demek istendiği tam olarak anlaşılmıyormuş... Kazı-kazan deyince şıp diye anlıyorsunuz ama... (İçinizde sabırlı olup bekleyenler var biliyorum, beklemeyi seçtiklerine göre onlar şimdilik beklemeye devam etsinler.

Siz zaten yazı da olsa, çizgi de olsa bir anlatımın basit ve aççık seççik olmasını istersiniz hep (Herhalde böyle pişirilmişler). Tabi bunun ben farkındayım (çünkü ben yazıyorum) da siz bunun bile farkında değilsiniz. Böyle açık seçik işleri kolay ve zahmetsizce lüpletirken nasıl bu hale getirildiğini ve de düzeyini düşünmezsiniz ama bir şey size azıcık yabancı geldimiydi ya da beşyüz kelimelik dağarcığınıza sokulacak yeni birşeyler sunuldu mu ı-ıh!..lar, bu ne yaa lar veya daha uyuşuğu şöyle bir iki satır bakıp göz yuvarlaklarını başka (kolay ve ferah) alanlara yöneltişler. İyi; benim işim zaten böyle olanlarla değil; zeki, açık kafalı, bekleyen, düşünen, tartışan insanlarla...

...Da değil (Ne yazık ki, atlamayın hemen balıklama- ha bu arada bu tip cümle kuruluşlarını son günlerde yazılarında gündeme getiren Engin Ardıç Bey'e teşekkürler, anlatım ufkumuzu genişletiyor, fakir.).

Hedef kitlem bu ülkede yaşayan, bedenimin dışındaki tüm insanlardır. Neredeyse ağlıycam çok üzülüyorum ama onlara karşı sorumluluğum da yoktur.

Haftaya ilk önce bu köşeyi okuyorsunuz. Haydi gö.

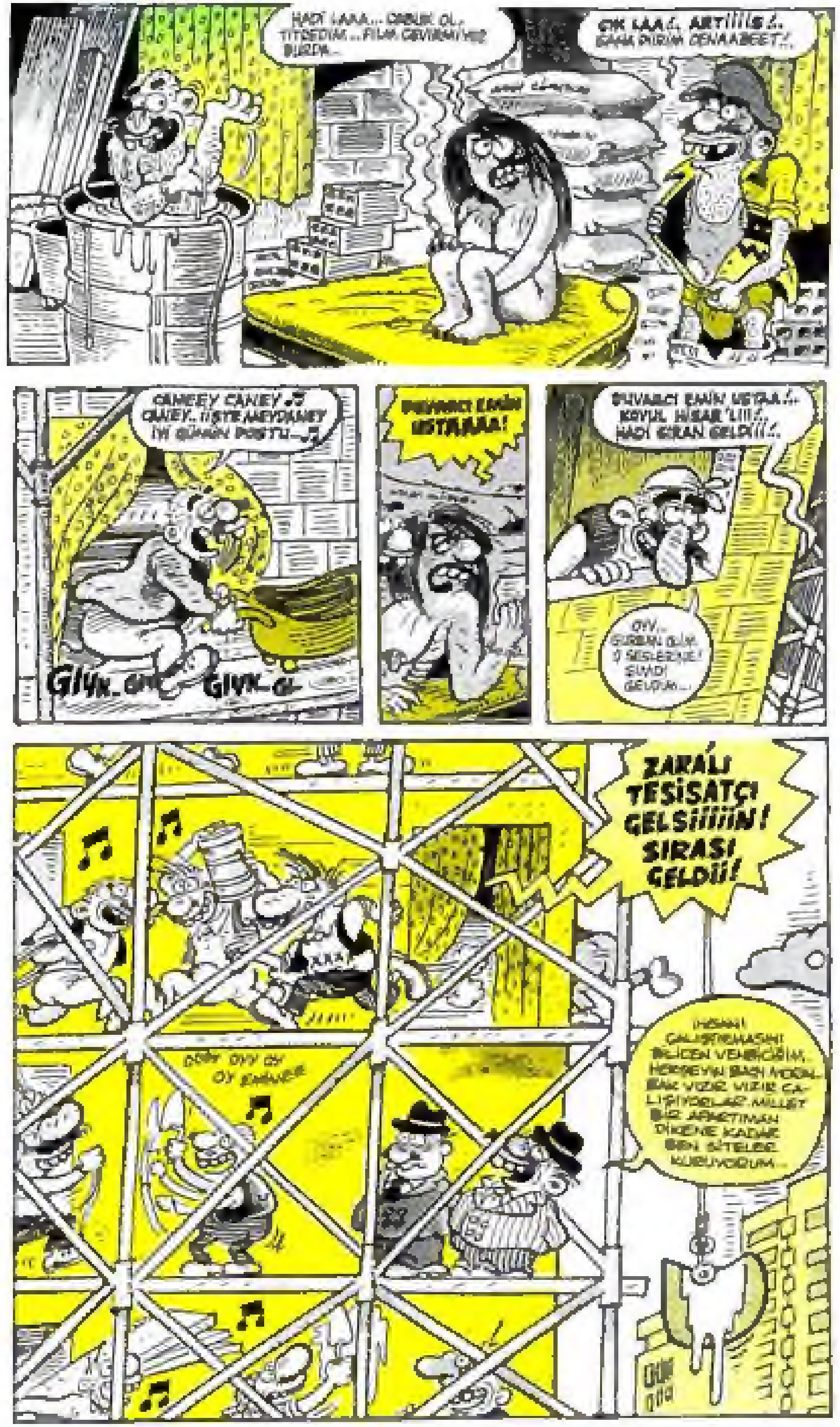
HADİ LAAA... ÇABUK OL.. TİTREDİM... FİLM ÇEVİRMİYOZ BURDA...
CANEEY CANEY ♫ CANEY.. İŞTE MEYDANEY İYİ GÜNÜN DOSTU...
GIYK.. GIYK..
DUVARCI EMİN USTAAAA!
DUVARCI EMİN USTA!.. KOYUL HİSAR'LI!.. HADİ SIRAN GELDİ!!
ZARALİ TESİSATÇI GELSİİİİİN! SIRASI GELDİİ!

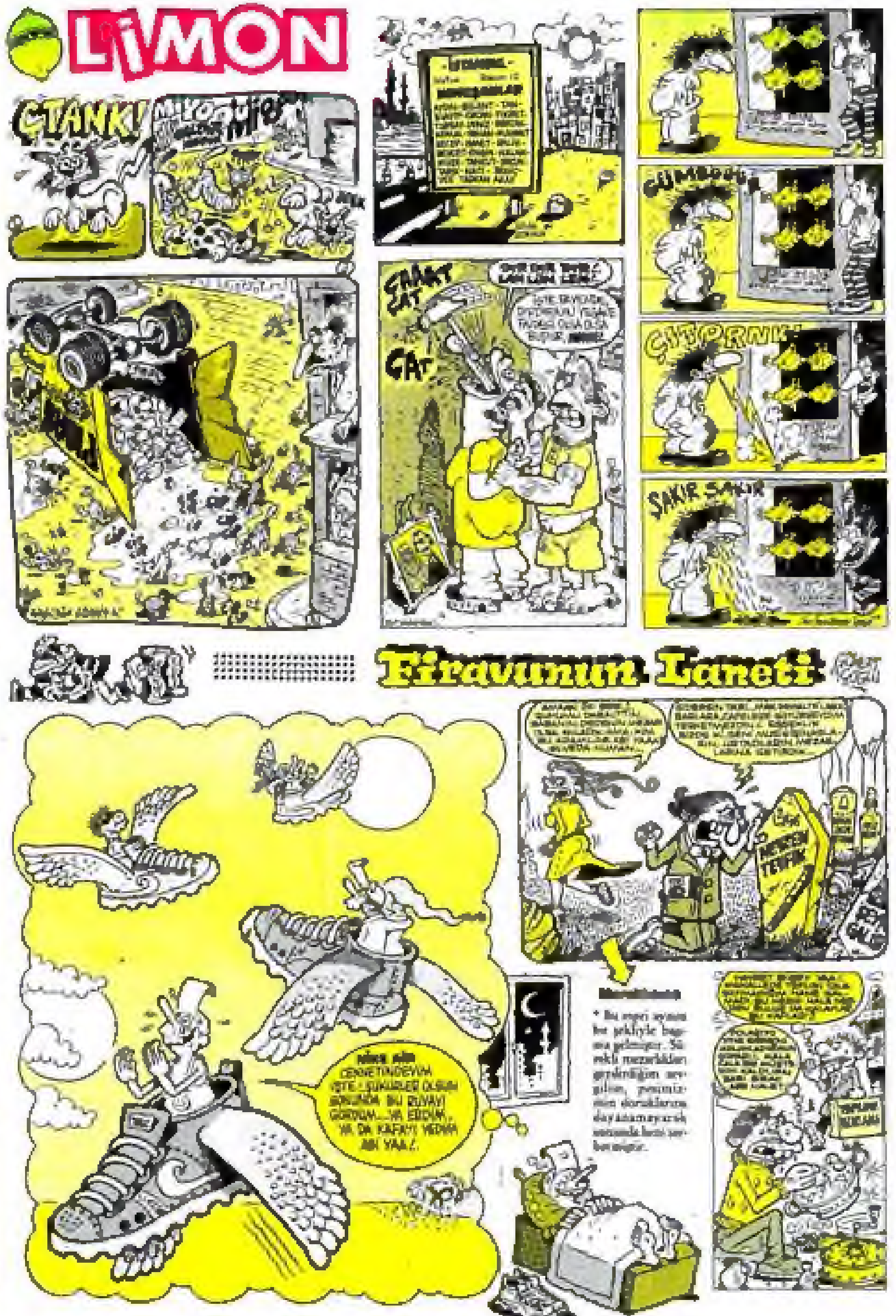
LİMON
ÇANK!
ÇAT
GÜMBÜŞŞ
ŞAKIR ŞAKIR
Firavunun Laneti

Kırık Leblebi
HOORRRR..
ŞLAK!
ŞLAK!

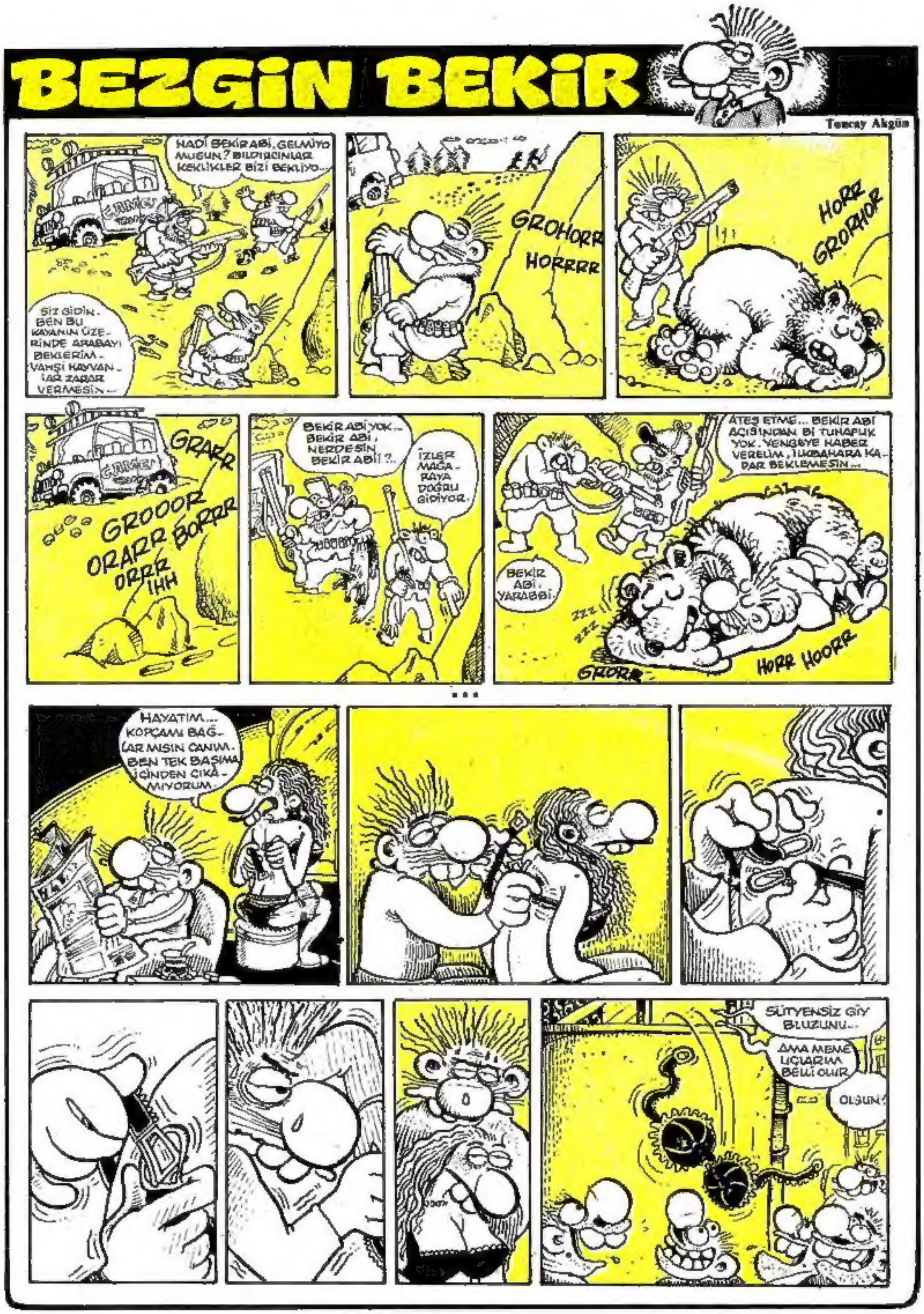

KARABÖCEK

UÇUK

Anlamadım ki..Yani nasıl anlayabilirdim? Herşey birdenbire oluverdi.

Halbuki daha bir dakika önce Galata Köprüsü üzerinde yürüyordum. Sonra birden ayaklarım havalanmaya başladı. Uçuyordum anlayacağınız. "Herhalde bir hayal bu filan dedim önce ama, yok hayır, basbayağı uçuyordum: İstanbul'un üstündeydim işte; kuşlar gibi, kelebekler gibi, uçaklar gibi...

Önce Galata Kulesi'nin tepesine gidiyorum, ardından yeni köprünün üzerinde çalışan işçilere doğru pike yapıyorum. Suyu yalıyor yüzüm. İşçilerin suratları kapkara, ama bana neşeyle el sallıyorlar.

Yorgunluktan mı ne, uçup Boğaz Köprüsü'nün Anadolu yakasındaki ayağının tepesine konuyorum. Ötede Boğaziçi Üniversitesi gözüküyor. Ne güzel insanlar var üniversitede; bir öğrenci olduğum için kendimle gurur duyuyorum.

O sırada bir martı konuyor yanıma. Bana buralarda yeni mi olduğumu soruyor yarım ağızla, daha önceden beni hiç görmemiş de... Yanıt vermiyorum martıya, nedense ona kanım ısınmıyor, anlamsız bir öfkeyle havalanıp denize doğru alçalıyorum. Sonra birden gözüme Arnavutköy'ün oralarda bir banka oturmuş tartışan iki yaşlı adam çarpıyor. Merakla gidiyorum yanlarına; meğer bu iki yaşlı adam Kayseri'den İstanbul'a yıllar önce göç etmiş ve artık emekli olmuş iki ilkokul öğretmeniymiş. Adı Salih olanı diyormuş ki; "Kayseri'nin merkezindeki caminin iki minaresi var." Adı Mesut olanı da "Hayır efendim" diyormuş" o camiide dört minare var." Bu yüzden tartışıyorlarmış. Neyse ki ben gelmişmişim , bir zahmet Kayseri'ye gidip onlar için caminin minarelerini sayarmıymışım. "Elbette" diyorum gülümseyerek. İkisi de o kadar sevimli ki böyle basit bir şey için tartışmaları sevimliliklerinden ötürü daha da komik oluyor.. .

On dakika sonra Kayseri'ye varıyorum. Salih amca haklı çıkıyor; caminin iki minaresi varmış. Ama Mesut Amca'ya da hak vermek gerek, o bu cami yapıldıktan çok önce göç etmiş Kayseri'den.

"Buraya kadar gelmişken Diyarbakır'a da gideyim de, anamın elini öpeyim" diyorum.. Annecim benim, ne de seviniyor oğlunu görünce... Bana yemek yapmak istiyor ama Salih ve Mesut amcaları bekletmek istemediğim için annemin yanaklarını son bir kez öpüp İstanbul'a uçmaya başlıyorum.

Arnavutköy'e geldiğimde az önce iki aksi arkadaşın oturduğu yerde bir kalabalık görüyorum. Salih Amca kalabalığın içinde öyl~ce duruyor. "Ne oldu?" diyorum. "Öldü"diyor." Ne vardı bu kadar inatlaşacak? Kalbi dayanamadı zavallıcığın. Tek dostumdu o benim; ne yapacağım ben şimdi?"... Hüngür hüngür ağlıyor Salih Amca. Arkadaşı bankın yanında sırtüstü yatıyor, çevrede bir sürü meraklı var.

Korkunç buruluyor içim. Sultan Ahmet'in bir şerefesine uçuyorum. Hüngür hüngür ağlıyorum ben de... Sonra o martı tekrar geliyor yanıma: "Ağlıyorsun. Oysa kuşlar ağlamaz; bu çok saçma" diyor cırtlak sesiyle. Müthiş öfkeleniyorum....

"Ben kuş değilim allahın cezası" diyorum. "Ben insanım; anlıyor musun insanım ben; insan!..."

Umursamadan uzaklaşıyor yanımdan... Akşam rüzgarı gözyaşlarımı kurutuyor. Bir süre seyrediyorum İstanbul'u. Boş gözlerle vapurlara, arabalara bakıyorum. Uykum geliyor birden. Ne zamandır uykusuzum, hem bugün çok yoruldum, zaten akşam olmak üzere... Usulca kıvrılıyorum olduğum yere. Göz kapaklarım yavaş yavaş kapanıyor; uymaya başlıyorum.

* * *

-Amirim, bu orospu çocuğu öldü galiba.
-Üstelik "uçuyorum"dan başka tek laf etmedi.
-Öyleyse atın pencereden de uçsun puşt.
-Raporda ne yazalım amirim?
-"Uçtu" yazarsınız.

BASSOY

BUANOROTTI USTA İLE DA VINCI USTA

Kemal Aratan

BUANOROTTI USTA İLE DA VINCI USTA

Kemal Aratan

✻: Bir bedenden ayrılan ruhun daha sonra başka bir bedene girmesi - yeniden bedenlenme - hadisesi

BİTTİ

Dengeli Beslenme

KAANERTEM

DAR ALANDA KISA PASLAŞMALAR

Ahmet Yılmaz

Köşemdeki tipler uslu insanlardır... Kimseye zarar vermezler..Öpün onları... A.YILMAZ

KAZARCA

GÖKHAN DABAK

Kazıyordu yeri! Kazı yordu yerili! Kaçmak için (Nerden kaçmak mı?) Şabalak herif, cahil herlif! İnsan nerden kaçmak ister? Kapatıldığı yerden tabi. Ne saçma bi soru bu. Sus'da seyret. Kazıyordu yeri. Kazdı, kazdı, ördekti, penguendi. Hihaha!

(Nefes alınan bir yer var. Biliyorum) diyordu. Kısıtlanmayacağı, istediği gibi davranacağı bir yer vardı. -Kaz bakalım kaz beyinli!-

Uzaklardan davul zurna sesleri geliyordu. Birileri bir yerlerde eyleniyordu. Bu eylentiye yetişmeliydi. Bir yerlerde neşeli bir şeyler oluyor olmalıydı...

Derken, sabah oldu erken! (Şaka, şaka!). Derken bir boşluğa çıktı. Alışkındı boşluklara haddi zatında. Amma da bu boşluk garip bir boluk. Hiçbir yere benzetemiyordu. (Yada... Neyse neyse) esasında oraydı geldiği yer. Ama sen boşver!

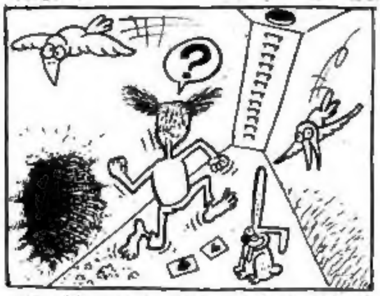

Güvercinler, tavşanlar. Karolar, maçalar. Acaiplikler, meraklar, giz'ler sırlar, nere bura? Nere bu yok? Nere bu kader? Koş koşasıca. Yetiş yetişecise. Var varasıca. Yol bir yol. Nefes bi nefes. An bi an!

Bir merdivan buldu uzun lafın kısası (Hangi lafın kısası?) (Uzun lafın kısası!) Çıkmaktaydı yukarı, (Napmaktaydı yukarı?) Çıkmaktaydı yukarı! Böcekler, trenler, şaşılası eğimler. İşler ince işler, Kader ensemi dişler.

Velakin sonunda bir delik. Çıkmak istiyor . ordan keklik. Kekliği düz ovada avladılar. Kanadını burnuna bağladılar. Ya da havlu, sabun, mandalina.

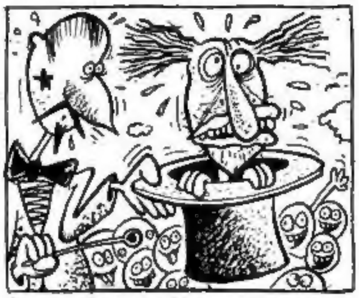

İşte sonuç. Kazdı kazdı, kaçtı, kaçtı ve sonunda. Madrabazın şapkasında kalakaldı. Madrabaz bana bakar. Gözümde kanlı yaşlar. Bu masal beynimi haşlar süt. Hihohaho.

OKUR mektupları

Gördünüz mü korkmuş insanları?
Duydunuz mu sesini düşen bombaların?
Hiç merak ettiniz mi,
Neden sığınaklara koşturduğumuzu,
Cesur ve yeni bir dünya için verilmiş söz
Gerçekleşmediğinde masmavi gökyüzünün altında
Gördünüz mü korkmuş insanları?
Duydunuz mu sesini düşen bombaların?
Alevlerin hepsi yitti gözden
Ama acı sürmekte hâlâ
Hoşçakal mavi gökyüzü.

Roger Waters

Bu şiiri (güfteyi) T.Ö.'ye, Saddam'a ve Bush'a ithaf ediyorum.

O.D.T.Ü.'den Hakan

Çok değil bundan üç dört yıl önce yeni gündem, sokak gibi dergilerde duvar yazılarını andıran, iki üç tümceyle eski dostlara mesajlar ileten yazıları okuduğumda dikkatimi ençok çeken 30-35 yaş grubundaki insanların iletişimsizlikten dem vuran, yeni dostluklara köprü oluşturmak isteyen çağrıları olmuştu. İletişimsizliğin insanların kişilikleriyle ilgili olduğunu düşündüğüm yıllar çabuk geçti ve bugün gruplandırdığım o yaş sınırına ben de dahil oldum. Bu insanlara aynı duygularla yazdıran neyse, o yıllar hissetmediğim duyguyu bana da yaşatmakta geç kalmadı.

İletişimsizlik kişilik sorunu olmaktan çıkmış, yerini insanın çalıştığı, yaşadığı çevrede zorunlu kurduğu iletişime bırakmıştı.

Uzun zamandır en yoğun hissettiğim duygu bu, oysa en çok özlediğim zorunluluk duymadan, dostça oturup, tartışabilmek, okuduğunu, yaşadığını, düşündüğünü, her türlü gerçeği paylaşabilmek, çay içerken sohbet etmek, en son ne zaman gezdiğimi unuttuğum öğrenciliğimin geçtiği Bursa'nın sokaklarında saatlerce yürümek.

Gamze

Biz Hacettepe Üniversitesi'nde okuyan iki arkadaşız. Başkent'te, modern bir çevrede ve oldukça başarılı bir okul hayatımız olmasına rağmen fazlasıyla -ot- bir hayat sürüyoruz. Gerçi aile baskısının fazla olduğu söylenemez fakat biz daha fazlasını istiyoruz ki bu da bizi bunalıma sürüklüyor. Acaba gerçekten çok şey mi istiyoruz? Meselâ bir erkek arkadaşımızın olması, onunla rahat rahat gezebilmek ve en önemlisi ailemize bunu söyleyebilmek. Çünkü yalandan nefret ediyoruz. -Lanet Olsun!- ki buna mecburuz. Biz istemezmiyiz annebabamızla konuşmak, sorunlarımızı anlatmak ve tecrübelerinden faydalanmak. Ama bütün bunlar imkânsızlıklar zinciri. Ne zaman konuşmaya kalkışsak kulaklarımız hep aynı sözlerle çınlıyor -size güveniyoruz ama çevreye değil!- Biz bunu kabul etmiyoruz. Bu açıkça size güvenmiyoruz demenin gizli bir ifadesidir (güvenlerini sarsacak bir şey yapsak amennâ!..) Yaşadığımız yüzyılda bu sorunun bizler tarafından dile getirilmesi çok anlamsız olabilir fakat biz bunu net bir şekilde yaşıyoruz.

Acaba hesap vermeden kapıyı çekip gitmek ve -ne zaman geleceğim belli olmaz- demek nasıl bir duygu? Böyle bir şeyi hiçbir zaman yapamayacağımız için gözlerimizin açık gideceğinden korkuyoruz. Eğer ekonomik bağımsızlık böyle şeyleri yatıracaksa -ölme eşeğim ölme beni yollarda koma bel-

→

HASSAS NOKTALAR

Mehmet ÇAĞÇAĞ

SAHİPSİZ ŞEHRİN KİMSESİZ ÇOCUKLARI VE METELİKSİZ TIRPANCI... LEYT... LEYT... BİLEEYT!..

Eee... Efendim günde 20-30.000 lira için dağları taşları tırpamayan Yaşar tabiyki hemenpes etmedi... Bir kaç mücadeleden sonra Çakrah'lıya yüzde vererek bir durakta o kaptı... Ardından ne mi oldu?.. Kolay paranın kokusunu alan Yaşar'ın arkadaşları köyün tırpancıları İstanbul'a koştular... Köyde ekinleri, yoncaları tırpanlayacak kimse kalmayınca, bütün köylü gıdasız kaldı ve köy boşaltıldı. Arkasından herkes Aydın'a, Manisa'ya, Ankara'ya, İstanbul'a... Leyt... Leyt... Bileyt... Leyt Leyt... Bileyt... Bittiii...

Genel af... Genel af... Genel af... Genel af... Genel af... Genel af... Genel af... Genel af... Genel af...

Bize göre, herkes kendi hayatını yaşamalıdır, herkes kendinden sorumludur ve biz 19 yaşında genç kızlar olarak, gerçek özgürlüğümüze ne zaman kavuşacağımızı çok merak ediyoruz. Umarız fazla uzakta değildir. Netekim hayat çok kısa...

Şimdi anne-babalara ya da anne-baba adaylarına sesleniyoruz: Çocuklarınızın kişilik sahibi olmasını istiyorsanız, kendi kararlarını kendilerinin vermesini sağlayınız. Ancak o zaman yanlışı-doğruyu ayırdedebilirler. Naçizane tavsiyemiz...

NOT: Bu görüşe katılan ya da katılmayan arkadaşların düşüncelerini LİMON'da görmek isteriz.

H.Ü.'den Serpil-Çiğdem

Merkezi öğrenci gençlik dernekleri federasyonlaşıyor!

Öğrenci gençliğin mücadelesi, örgütlenmiş çabalarıyla paralel yürüyerek kendi dinamiklerini bugüne dek geliştirdi. 14 Nisan'ları, 28 Nisan'ları, 1 Aralık direnişlerini yaratanlar, mücadelenin ulaştığı boyutlara denk düşecek ve onu geliştirecek örgütlenme modellerini yaşama geçirdi. Öğrenci gençliğin ihtiyaç duyduğu merkezi örgütlenmeler, öğrenci derneklerinin içinde bulunduğu tıkanıklığı aşma ve mücadeleyi geliştirme noktasında merkezi öğrenci gençlik derneklerinin kurulmasıyla sonuçlanırken daha o dönemden hedefin Türkiye çapında bir merkezileşme, yani federasyon olduğu vurgulanmıştı.

Bu anlamda İstanbul'da, Ankara'da, Bursa'da, Eskişehir'de merkezi öğrenci gençlik dernekleri kuruldu. Merkezi öğrenci gençlik derneklerinin, öğrenci derneklerinin içinde bulunduğu tıkanıklığı aşmada ve mücadelenin gelişmesinde oynadığı rol ve Türkiye çapında öğrenci gençliğin merkezi hareket etmesini sağlama çabaları, "6 Kasım YÖK'e Hayır Genel Boykot"uyla varabileceği noktaları ortaya koydu. 6 Kasım bir yandan öğrenci gençliğin merkezi hareket edebilme dinamiklerinin varolduğunu gösterirken, öte yandan da yarattığı etki ve egemen güçlerin politikalarını alt üst etme yanıyla böylesi bir merkeziliğin gerekliliğini de somutluyordu.

Bugün üzerimize düşen görev, işte böylesi bir merkeziliği yaratabilme ve öğrenci gençliğin sesini tek bir noktadan ve bütün gücüyle çıkartabilmek olmalıdır. İYÖ-DER, AYÖ-DER, UL-DER, AÜÖD'lü öğrenciler bu sorumluluk bilinciyle Türkiye çapında bir federasyonu kurma noktasında ilk adımları attılar. Geçtiğimiz günlerde Kütahya öğrenci gençliğinin KÜYÖ-DER'i kurması ve çalışmalarına başlaması federasyon çalışmalarına güç kazandırmıştır. Ancak bu adımların hedeflenen noktaya varması, bir yanıyla merkezi öğrenci gençlik derneklerinin çabalarıyla mümkün olabilecekken, diğer yanıyla da öğrenci gençliğin tüm güçlerinin katılımıyla asıl kimliğini bulacaktır. Bu yüzden görev tüm öğrenci gençliğin omuzlarına yüklenmiştir. Kurulacak federasyon katılımın genişliği ve üretkenliğiyle güçlü kılınabilecektir. Federasyonu kurmak, geliştirmek ve yaşatmak HEPİMİZİN ellerindedir.

Federasyona sahip çıkalım!

Federasyon kuruluş çalışmalarına katılalım!

İYÖ-DER'li, AYÖ-DER'li, UL-DER'li, AÜÖD'lü, KÜYÖ-DER'li öğrenciler

Demokrat avcılığı yapanlara ne diyelim. 30 binden başlayan konser bileti olan KAYA ne denli halk çocuğusun. Halikarnas'ta TV bayram çekiminde 'Yarım Pansiyon Aydınlık' şarkısında yırtınan

Metin FİDAN

LİMON

Sahibi: Güçlü Gazetecilik Yayıncılık Matbaacılık A.Ş.

14 Mart 1991
Sayı: 262

Yayın Kurulu: Kemal Aratan - Tuncay Akgün - Mehmet Çağçağ
Yazıişleri Müdürü: Tan Cemal Genç
Teknik Koordinatör: Suat Özkan Kaligrafi: Fatih Kaan
Adres: LİMON Turanlı Sok. No: 20 34350
Beyazıt-İstanbul
Tel: 516 66 00 (327-367)
Baskı: Güçlü Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş.
Dağıtım: Hür Dağıtım

KARACA, bu sene yine güneydeydiniz. Bol rakı, güneş ve deniz, ekmeğin fiatını bilmezdiniz, edebiyatı ile muhatap olduğu kişiler orayı doldurup, utanmadan zafer işareti yapanlar değiller mi? Zülfü (LİVANELİ) bey, benim geldiğim kentte İsveç'te, Amerika'da hiç kimse senin gibi çocuklarını okutamadı, şan dersleri, yabancı dil kursları alamadı. Edip (AKBAYRAM) bey Avustralya'da da okuyamadılar. Memlekette aynı ceketi, aynı defteri bir ailenin okuyacak her ferdi kullanacak kadar acze düşülmüşse, sizler de sanatçı kisvesi altında, bir diğerleri entellektüellik adı altında suistimal ediyorsa lanet olsun bu davranışlara. Sen kendi bebelerini Saint'lerde, ABD'de, İsveç'te vs. okut, sonra da halkçılık edebiyatı yap, bu çirkefliktir.

Tüm güzelliklerin insanlara yansıması dileği ile saygılarımla. Benden de Savaşa Hayır (acaba içeri alırlar mı?).

İnsanları seven biri
Polis
Hemde yine Ankara'dan

Sevgili Limon yazar, çizer, espiritör v.s.

Size sormak istediğim bir şey var ama önce Limon'u ilk sayısından itibaren okuduğumu belirterek size yağ çekmiş oluyorum. Sormak istediğim şey: Bir zamanlar Limon'un arka sayfalarında bir köşe vardı "Ziftli Sütlaç" ve "Gökhan Dabak" bu zat-ı muhtereme ne oldu, yoksa olan oldu mu? Bu konuya bir açıklık getirmenizi ve Limon'un uygun bir yerine bu açıklığı koymanızı diler ve rica ederim.

Bir de, fazla olduğumu düşünmemenizi rica ederek tüm Limon çalışanlarının bir posterinizi bekliyorum ve bekliyoruz. (Tüm çalışanlar derken, işçisi, çaycısı, yazarı, çizeri, espiritörü, fritözü v.s. kast etmiş oluyorum.)

Sevgi, saygı, his tüm duygularımla.

Levent İnceayan

Sevgili Akın,

Pir Sultan Abdal, şu ana kadar gördüğüm oyunların en iyisiydi. Grup Kızılırmak zevkle dinlediğim bir grup. Onları her zaman desteklemeyi kendime bir görev olarak biliyorum. Ayrıca TRT ve STAR 1 hakkındaki düşüncelerine tamamiyle katılıyorum. Belden aşağı espriler olmasa izleyici bulması bayağı zor olacak gibi. (Arabesk hayranları hariç) LİMON'a laf söyletmemen beni gerçekten sevindirdi. Senin yanındayım. Sevgiler.

Fatoş Özer-İstanbul

Ankara'da görevli sevimli polisin sevimsiz dostu

Limon'un 260. sayısında yayınlanan yazını ve seni anlamak, anlam vermek gerçekten çok güç.

Bir kimsenin suçluluğu ispatlanana kadar (Delillerle) suçsuz olduğu evrensel bir hukuk kuralıdır.

Bunun içindir ki karakollarda ve şubelerde bir kimsenin suçluluğu zorla işkenceyle kendisine kabul ettirilemez. Zaten mahkemede de itiraz sonucu geçersiz sayılır.

Polislerin görevi suçu delillerle ispatlamaktır. İşkenceyle değil. Bunun için aylık alıyorlar.

Yazında belirttiğin diğer suçlar ve suçlular ayrı bir tartışma konusudur.

Hiçbir zihniyet D.A.L'da sorguda işkence sonucu Birtan ALTINBAŞ'ı ve emniyet binasının 4. katından aşağıya atarak Ati Rıza AYDOĞAN'ı öldüren insan kasaplarını haklı gösteremez.

İstanbul'dan bir devrimci

□ **İFSAK'ın 53. Dönem Temel Fotoğrafçılık Seminerleri** 13 Mart Çarşamba ve 16 Mart Cumartesi günleri başlayacak. Ayrıntılı bilgi 152 44 61 no.lu telefondan alınabilir.

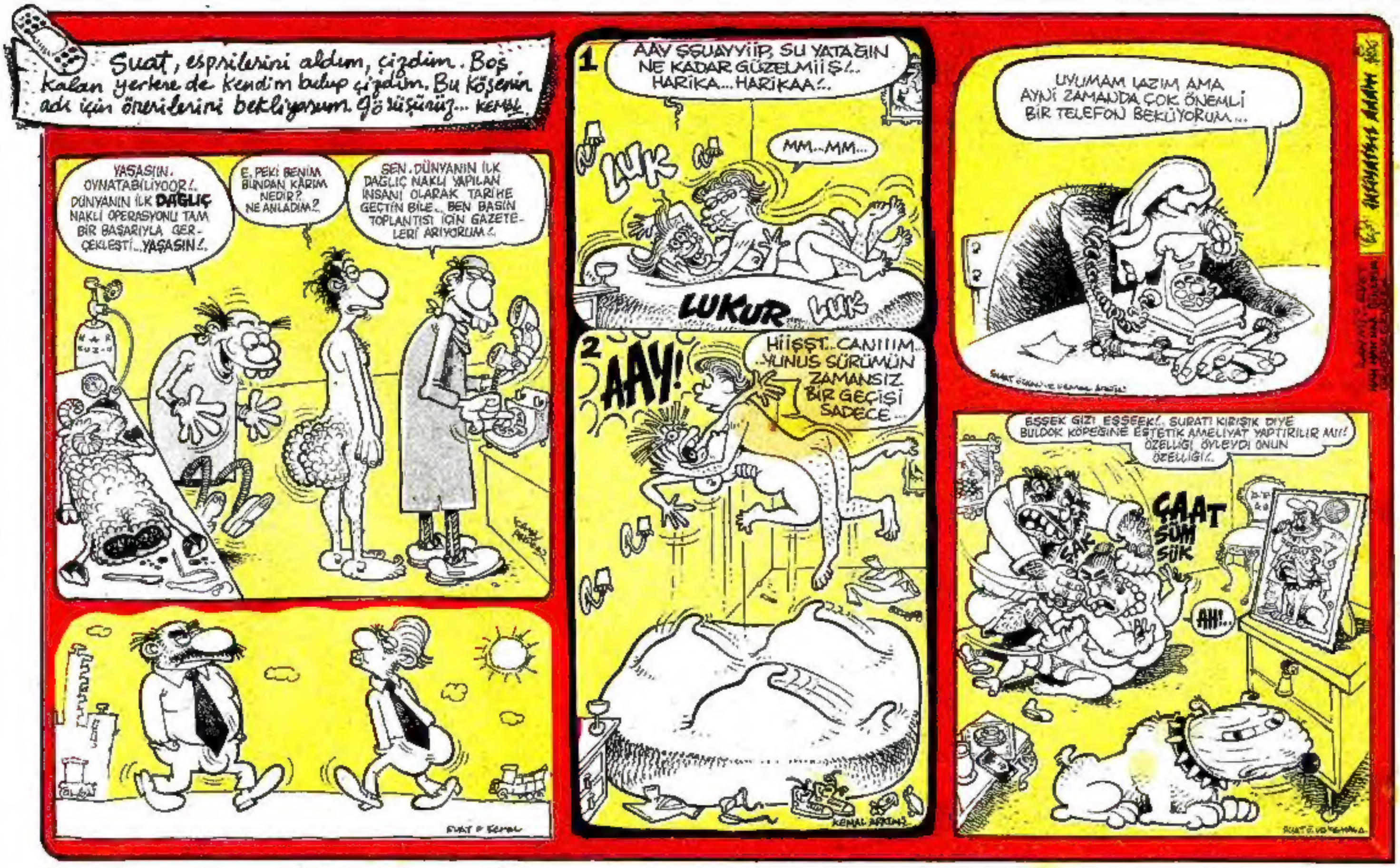
Suat, esprilerini aldım, çizdim. Boş kalan yerlere de kendim bulup çizdim. Bu köşenin adı için önerilerini bekliyorum. Görüşürüz... KEMAL
YAŞASIIN. OYNATABİLİYOOR!.. DÜNYANIN İLK DAĞLIÇ NAKLİ OPERASYONU TAM BİR BAŞARIYLA GERÇEKLEŞTİ... YAŞASIN!.
E, PEKİ BENİM BUNDAN KÂRIM NEDİR? NE ANLADIM?
SEN, DÜNYANIN İLK DAĞLIÇ NAKLİ YAPILAN İNSANI OLARAK TARİHE GEÇTİN BİLE.. BEN BASIN TOPLANTISI İÇİN GAZETELERİ ARIYORUM!.
1
AAY ŞŞUAYYİİP, ŞU YATAĞIN NE KADAR GÜZELMİİŞ!.. HARİKA... HARİKAA!..
MM...MM...
LUK
LUKUR
LUK
2
AAY!
HİİŞŞT.. CANIIIM.. YUNUS SÜRÜMÜN ZAMANSIZ BİR GEÇİŞİ SADECE...
UYUMAM LAZIM AMA AYNI ZAMANDA ÇOK ÖNEMLİ BİR TELEFON BEKLİYORUM...
EŞŞEK GIZ! EŞŞEEK!.. SURATI KIRIŞIK DİYE BULDOK KÖPEĞİNE ESTETİK AMELİYAT YAPTIRILIR MI!! ÖZELLİĞİ, ÖYLEYDİ ONUN ÖZELLİĞİ!..
ÇAAT
SÜM
SÜK
ÇAK
AH!..

Fatih Kaçan

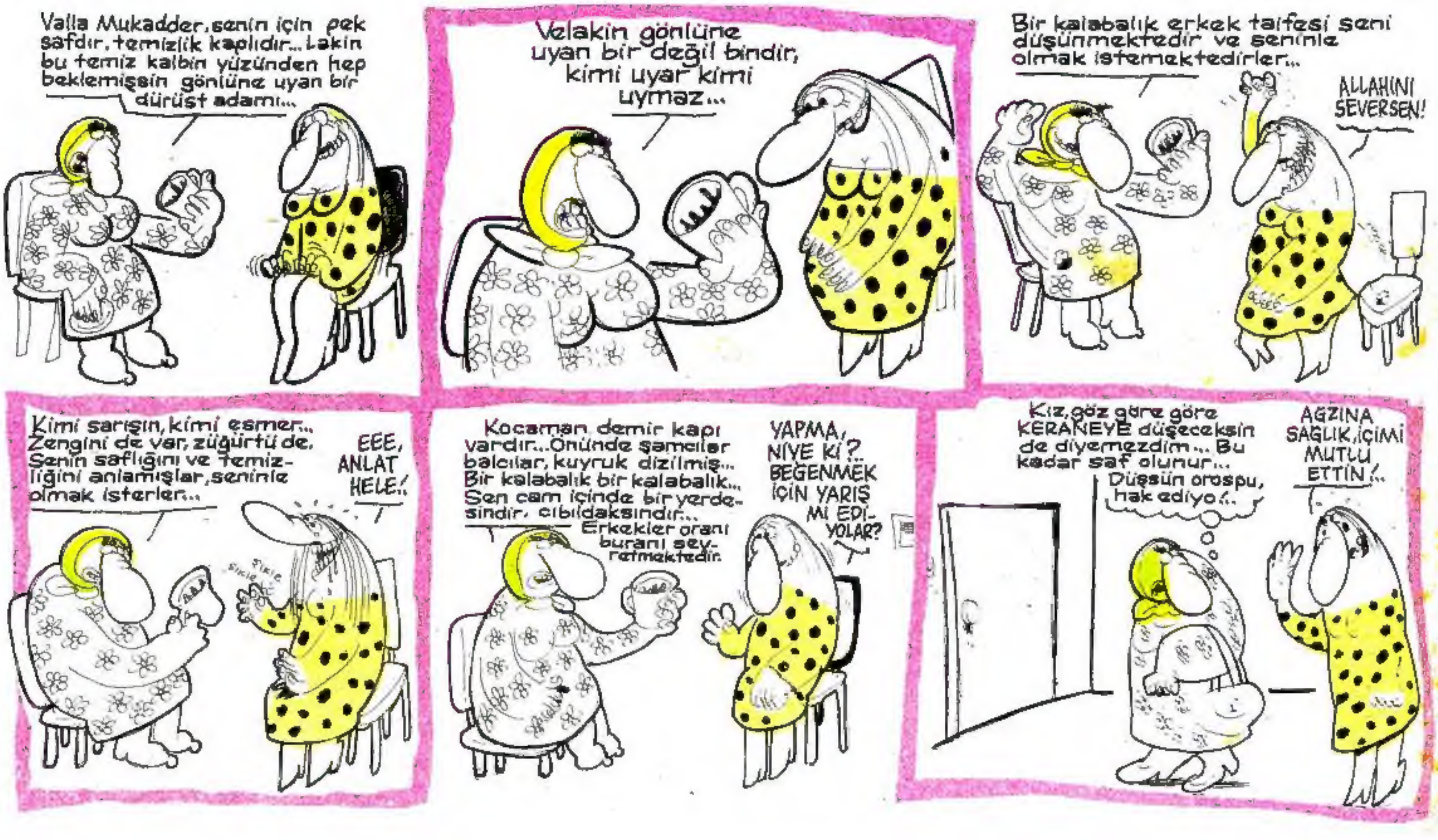
Valla Mukadder, senin için pek safdır, temizlik kaplıdır... Lakin bu temiz kalbin yüzünden hep beklemişsin gönlüne uyan bir dürüst adamı...
Velakin gönlüne uyan bir değil bindir, kimi uyar kimi uymaz...
Bir kalabalık erkek taifesi seni düşünmektedir ve seninle olmak istemektedirler...
ALLAHINI SEVERSEN!
Kimi sarışın, kimi esmer.. Zengini de var, züğürtü de. Senin saflığını ve temizliğini anlamışlar, seninle olmak isterler...
EEE, ANLAT HELE!
Kocaman demir kapı vardır... Önünde şamcılar balcılar, kuyruk dizilmiş... Bir kalabalık bir kalabalık.. Sen cam içinde bir yerdesindir, cibildaksındır...
Erkekler oranı buranı seyretmektedir.
YAPMA, NİYE Kİ? BEĞENMEK İÇİN YARIŞ MI EDİYOLAR?
Kız, göz göre göre KERANEYE düşeceksin de diyemezdim... Bu kadar saf olunur...
Düşsün orospu, hak ediyo!..
AĞZINA SAĞLIK, İÇİMİ MUTLU ETTİN!..